

ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Μηνιαία έκδοση της 'Αδελφότητας Πραμαντιωτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΧΡΟΝΟΣ Γ

Αριθ. Φύλλου 10 ΑΘΗΝΑ

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή
Δνση: Αρτέμιδος 20 Γαλάτσι

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1984

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ

Η υπόθεση του Κέντρου Υγείας κλωθογυρίζει εδώ κι ένα χρόνο. Στις διάφορες επίσημες και ανεπίσημες συζητήσεις μας, οι φίλοι μας συμφωνούν πάντοτε μαζί μας, αλλά στο τέλος πετάνε κι έναν αφορισμό για τοπικισμούς και τέτοια.

Αυτό μας αναγκάζει σήμερα ν' αναζητήσουμε αν πράγματι υπάρχει στη διαμάχη αυτή με τους γειτόνους μας το στοιχείο του τοπικισμού.

Τι είναι λοιπόν ο Τοπικισμός και από ποια πλευρά υπάρχει, αν υπάρχει;

Κατά ένα γενικό ορισμό: Τοπικισμός είναι η αποκλειστική προσηλώνση κάποιου στα συμφέροντα της ιδιαίτερης πατρίδας του.

Οι καλοί μας γειτόνοι αφού πριν αρκετά χρόνια προσπάθησαν, χωρίς επιτυχία, να σταματήσουν το δρόμο προς τα Πράμαντα, έρχονται σήμερα και διεκδικούν το Κέντρο Υγείας.

Θεμική η διεκδίκησή τους αυτή, απορρέει όμως, όπως και η προηγούμενη, από άκραιο τοπικισμό, ή και κάτι χειρότερο ακόμα. Και νά η απόδειξη:

Αφού στην αρχή προσπάθησαν με κάθε μέσο να αποσπάσουν υπογραφές υποστηρίξεως των εκπροσώπων των γύρω κοινότητων, λέγοντάς τους ότι τάχα δεν τους ενδιαφέρει που θα γίνει το Κ.Υ. αρκεί να γίνει σε μια από τις κοινότητες που θα υπογράψουν. Τελικά παρουσίασαν τις υπογραφές σαν έγκριση για ίδρυση του Κ.Υ. στα Άγναντα.

Όταν αυτό έγινε γνωστό οι υπόλοιποι κοινότητες απώσαν την υπογραφή τους και ζήτησαν να γίνει το Κ.Υ. στα Λεπιανά 'Αρτας.

Παρ' όλα αυτά όμως οι γείτονες μας επέμεναν. Επέμεναν και πέτυχαν να αναγκωθούν απ' το Υ.πουργείο σαν έδρα Κ.Υ. τα Άγναντα.

Απόδειξη πρώτη της τοπικιστικής

κής τους αντίληψης και επιβολής της αντίληψης αυτής.

Ακόμα μια απόδειξη της ίδιας αυτής αντίληψης:

Επειδή γνωρίζουν πολύ καλά ότι τα Άγναντα σήμερα βρίσκονται στο «Φθινόπωρο» της ζωής τους. Βλέπουν το Κέντρο Υγείας σαν το «Λιξίριο της Νιότης» και προσπαθούν με κάθε μέσο να το αποκτήσουν, ακόμα κι σε βάρος άλλων.

Γνωρίζουν ακόμα πολύ καλά ότι τα γειτονικά Πράμαντα έχουν κατορθώσει να διατηρήσουν και σήμερα ακόμα μια ζωντανή πρωτόγνωρη στον Ηπειρωτικό χώρο. Είναι η μεγαλύτερη ορεινή κοινότητα της Ηπείρου. Έχουν θέσει Δημοτικό Σχολείο και δύο μονοθέσια στους συνοικισμούς, τη στιγμή που τα σχολεία των γύρω χωριών κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Ακόμα Γυμνάσιο, Λύκειο και όλες τις άλλες Διοικητικές Υπηρεσίες της περιοχής.

Διατηρούν τα Πράμαντα σήμερα τη μεγαλύτερη κτηνοτροφική παραγωγή που το ζωικό της κεφάλαιο ξεπερνάει τα 50.000 κεφάλια.

Όλα αυτά τα παραγνωρίζουν και ζητάνε το Κ.Υ. αποκλειστικά και το χωριό τους. Αν αυτό δεν είναι Τοπικισμός τότε οι λέξεις χάσανε πια το νόημά τους.

Και κάτι άλλο ακόμα. Τα Πράμαντα ποτέ δε ζήτησαν να ευνοηθούν σε βάρος κανενός. Ζητάνε μόνο να δικαιωθούν. Ζητάνε να δικαιωθεί επιτέλους ο Ξωμάχος της Υπαιθρου. Ο Έλληνας αγρότης, ο Έλληνας κτηνοτρόφος που έζησε μια ζωή αδικημένος, μια ζωή ταλαιπωρημένος, αγνοημένος.

Δικαιωσύννη ζητάμε για όλους, μακριά από παρεμβάσεις, τοπικισμούς και σκοπιμότητες. Ζητάμε ίση αντιμετώπιση στη ζωή και στο θάνατο.

X.B.S.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΠΟΥ ΣΩΠΑΣΕ

Πριν ένα χρόνο περίπου αντικαταστάθηκε η καμπάνα της Κεντρικής Εκκλησίας του χωριού μας Αγίας Παρασκευής.

Η φωνή της, που τόσο συνδέθηκε με τη χαρά και τη λύπη κάθε χωριανού μας, για γενιές ολόκληρες, κουρασμένη σίπασε.

Η καμπάνα αυτή είχε κατασκευαστεί το 1831 στην Ιταλία και προοριζόταν για την κοινότητα «Κάτω Γαρούνα Κερκυράς». Από λάθος όμως στη μεταφορά ήρθε στο χωριό μας. Αυτή που προοριζόταν για τα Πράμαντα πήγε στην κοινότητα Κάτω Γαρούνα κατ' άλλους δε στην Κα-

τούνα Ξηρομέρου.

Η παλιά καμπάνα ζυγίζει 86 οκάδες (110 κιλά) όσο και η σημερινή και φέρνει παραστάσεις του Εσταυρωμένου, της 'Αγίας Τράπεζας, της αμπέλου, εξαπτέργων και τα στοιχεία:

«ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΧΩΡΙΟΝ ΚΑΤΩ ΓΑΡΟΥΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΗΚΕ(ΛΕΤΟΥ) 1831».

Σήμερα φυλάγεται σε αποθήκη της εκκλησίας με σκοπό να χρησιμοποιηθεί στο υπό ίδρυση Μουσείο Εκκλησιαστικών Κειμηλίων.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΧΥΠΟΨΙΑΣ ΚΑΙ Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ «ΔΕ ΒΑΡΙΕΣΑΙ»

Το ανέβασμα του πολιτιστικού επιπέδου ενός χωριού, η οργάνωση εκδηλώσεων μορφωτικού και κοινωνικού περιεχομένου, η διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, η ουσιαστική επαφή ανάμεσα στους κατοίκους, είναι σκοποί που σίγουρα πρέπει να προωθηθούν και, στο βαθμό του δυνατό, να επιτευχθούν.

Την οργάνωση, προώθηση και επίτευξη των σκοπών αυτών αναλαμβάνουν συνήθως οι διάφοροι εκπολιτιστικοί σύλλογοι που ιδρύονται στα περισσότερα χωριά ή, όπου δεν υπάρχουν, ομάδες ατόμων, άλλοτε μικρές και άλλοτε μεγάλες, με δική τους πρωτοβουλία.

Η φυσιολογική απάντηση στο ερώτημα, αν πρέπει ή όχι οι ενέργειες αυτές των συλλόγων ή των ατόμων να ενθαρρύνονται και να βοηθούνται με κάθε τρόπο από όλους, είναι αναντίρρητα καταφατική.

Το πρόβλημα όμως είναι, ότι ενώ θεωρητικά όλοι μας αποδεχόμαστε την απάντηση αυτή, στην πράξη την απορρίπτουμε υιοθετώντας, η πλειοψηφία από μας, την τακτική της καχυποψίας και τη λογική του «δε βαριέσαι».

Για παράδειγμα, η ίδρυση του

Εκπολιτιστικού Συλλόγου Πραμάντων πριν πέντε χρόνια αντιμετωπίστηκε από πολλούς όχι απλώς με επιφυλακτικότητα αλλά με πραγματική καχυποψία. Πέντε χρόνια μετά οι προσπάθειες και οι δραστηριότητες του συλλόγου απέδειξαν, πως η καχυποψία αυτή ήταν πέρα για πέρα άστοχη.

Κι είναι πραγματικά αξιόπαινη η προσπάθεια που έγινε μέσα στα χρόνια αυτά, αν κρίνει κανείς από τον αριθμό των ατόμων που συμμετείχαν ενεργά στις δραστηριότητες του συλλόγου. Τα άτομα αυτά δεν ήταν σχεδόν ποτέ περισσότερα από δέκα τη στιγμή που ο σύλλογος έχει εγγεγραμμένους περίπου διακόσους και το χωριό μας μόνιμο πληθυσμό 1500 άτομα.

Υπάρχουν εκπολιτιστικοί σύλλογοι σε χωριά πολύ μικρότερα από το δικό μας, που έχουν καταφέρει πραγματικά καταπληκτικά πράγματα. Κι αυτό γιατί οι κάτοικοι δέχτηκαν καλοπροαίρετα και όχι καχύποπτα την ύπαρξη του συλλόγου κι ακόμα η συμμετοχή τους προσπάθειες του ήταν καθολική.

Τα ίδια καταπληκτικά πράγματα θα μπορούσε σίγουρα να πετύχει και ο δικός μας σύλλογος

αν όλοι μαζί τον βοηθούσαμε κι αυτό. Κι όμως, πόσο από μας αν και συμμετείχαμε σε συνελεύσεις του συλλόγου, αν και αποφασίσαμε για τις ενέργειες που θα κάναμε στο μέλλον, δεν βγάλαμε έξω την ουρά μας λέγοντας «δε βαριέσαι» όταν αργότερα κληθήκαμε να λάβουμε μέρος στην υλοποίηση των όσων οι ίδιοι αποφασίσαμε. Κι ακόμα, ενώ δεν είχαμε κάνει καμμία προσπάθεια, καμμία ενέργεια, πόσο από μας δεν καθήσαμε όμορφα κι αναπαυτικά κάτω από τον πλατάνο κρίνοντας (και αυστηρότατα μάλιστα) την αποτυχία ή όχι πληρη επιτυχία κάποιας δραστηριότητας του συλλόγου για την οποία είχαν ιδρώσει πέντε άνθρωποι όλοι κι όλοι.

Η αλήθεια είναι σίγουρα πικρή και ίσως δεν μας αρέσει να την παραδεχόμαστε. Αν όμως δεν δούμε κάποτε την αλήθεια, αναθεωρώντας ταυτόχρονα την προσφυλή μας τακτική του «δε βαριέσαι», πιστεύω πως πολύ δύσκολα θα έχουμε το ποθούμενο αποτέλεσμα, οι οποίες οποιεσδήποτε ενέργειες, που γίνονται για το καλό του χωριού μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΝΤΕΛΕΣ

ΤΑ ΠΡΑΜΑΝΤΑ ΣΤΟ 1821

Στις αρχές του Φλεβάρη 1821 ο Λευκαδίτης ποιητής Γιάννης Ζαμπέλιος καλεί μυστικά στην πατρίδα του τους γνωστούς του κλεφταρματολούς και οπλαρχηγούς. Εκεί στη σύναξη της αποκριάς αποφασίζεται η επανάσταση και η συγκρότηση, προς τούτο, των πρώτων επαναστατικών τμημάτων¹.

Ο Γιώργος Καραϊσκάκης με μεγάλο ενθουσιασμό και χωρίς ενδοιασμούς αναλαμβάνει να ξεσηκώσει την επαρχία της Άρτας². Η κήρυξη της επανάστασης, εν τω μεταξύ, στην Άγία Λαύρα, συγκινεί τον υπόδουλο Ελληνισμό και το ενθουσιώδες μήνυμά της ξυπνάει πόθους κι ελπίδες για μελλούμενη αναστάση του γένους. Σ' εκκλησιαστικό βιβλίο της Αγίας Παρασκευής Πραμάντων σημειώνεται δειλά αλλά με σταθερό χέρι «ήρχισεν η επανάσταση»³.

Ο Γιώργος Καραϊσκάκης την άνοιξη του ίδιου έτους πέρασε στους Μελίσσοργους. Είναι γνωστός εδώ, γιατί χρόνια πριν με τον Καταστώνη Εξαλοκαίριε στα στανοτόπια του κουμπάρου του Γιωργάκη Μάμαλη⁴. Γνωστός επίσης είναι και στα Πράμαντα από όπου περνούσε για τ' αγαπημένο του θέρετρο την Καστανιά⁵. Τώρα όμως ο σκοπός

της επισκέψεώς του είναι διαφορετικός. Κουβαλάει μαζί του την επαναστατική φλόγα.

Στο σάλπισμα της ελευθερίας του Καραϊσκάκη, ξεσηκώθηκαν πρόθυμα οι πρώτοι Μελίσσορ-γιώτες επαναστάτες μ' επικεφαλής τον Ιωάννη Κολιό⁶ και οι πρώτοι Πραμαντιώτες μ' επικεφαλής ατρόμητο Κώστα Τραγουδάρα⁷ ο οποίος μάλιστα και σχημάτισε δική του επαναστατική ομάδα.

Στις 15 του Μάη στο μοναστήρι τ' Άη Γιώργη στο Βουρναρέλι οι οπλαρχηγοί Μπακόλας Κουτελιόδης, Ράγκος, Μπότσαρης και άλλοι 200 αγωνιστές με τις ευλογίες του ηγούμενου Χριστόφορου κηρύσσουν την Επανάσταση των Δυτικών Τζουμερκάν⁸.

Εν τω μεταξύ ο Πραμαντιώτης Κώστας Τραγουδάρας με την ομάδα του παίρνει μέρος στις μάχες του Μακρυπόρους της Δυτικής Κρητικής και τον Ιωάννη Κομποτόλη και τον Γιάννη Μπακόλα, ο οποίος μάλιστα και τον Ιωάννη Κομποτόλη, ο Μήτρος Μπακόλας, ο Μήτρος και Γιάννης Κουτελιόδης, ο Μπαλωμένος κι άλλοι υπερασπίζοντες τον καταδικασμένο πληθυσμό ανασυντάσσονται κι ετοιμάζονται για συνδυασμένη επίθεση ή τουλάχιστον άμυνα κατά των τουρκαλαβάν των Ισλαμ Πασά Πλάσας.

Τον Ιούλιο του 1821 επαναστατούν οι δυο ορεινές κομποτόλεις

Συρράκο και Καλαρρύτες. Λόγω όμως κακής συνεννόησης Κι-λέττη κι οπλαρχηγών η επανόσταση καταπνίγεται στο αίμα και τα χωριά παραδίδονται στην καταστροφή και το έλεος της φωτιάς. Οι κάτοικοι αποφεύγοντες την εκδικητική μανία των Τούρκων και καταδιωκόμενοι απ' τον Ισλαμ Πασά Πλάσας καταφεύγουν εις Πράμαντα, Μελίσσορ-γιούς και Θεοδώρα⁹.

Μετά την παράδοση στη φωτιά και την ολοκληρωτική καταστροφή των δυο παραπάνω χωριών οι Ισλαμ Πασάς απ' την Κηφίνα κατεβαίνει προς Χρήστος. Σπεύδει όμως προς βοήθεια του Τάπαλ Γαρδική του οποίου το στρατεύμα στην «Πλάκα» αποδεκατίζεται από Τζουμερκιώτες επαναστάτες.

Εν τω μεταξύ οι οπλαρχηγοί των Τζουμερκάν Γιώργος Μπακόλας, ο υπερωματικός Κοσουβάκης και ο χιλιόρχης γιος του Ιωάννου Κοσουβάκη, ο Μήτρος Μπακόλας, ο Μήτρος και Γιάννης Κουτελιόδης, ο Μπαλωμένος κι άλλοι υπερασπίζοντες τον καταδικασμένο πληθυσμό ανασυντάσσονται κι ετοιμάζονται για συνδυασμένη επίθεση ή τουλάχιστον άμυνα κατά των τουρκαλαβάν των Ισλαμ Πασά Πλάσας.

Συνέχεια στη σελίδα 3

Πράμαντα

Πράμαντα γραφικό χωριό, αξέχαστη πατρίδα. Οι πρόγονοί μας σ' έστησαν στη ρίζα των Τζουμέρκων τους Τούρκους ν' αποφύγουν και τη σκληρή δουλειά κι έχοντας φρόνημα υψηλό δεσμό δεν ανεχθήκαν. Αντρώθηκες κι απλόθηκες σε ρεματιές και πλάγια κατάδροσα, κατάφυτα με λεύκες και πλατάνια' παιδόπουλα ανέμελα στις γειτονιές τα βράδια ακόμα παίζουνε κρυφτό και στις αυλές πληθαίνουν χαρούμενα ξεφωνητά, καμώματα και σκέρτσα' σε προστατεύουν με στοργή υψώματα, λοφίσκοι κι ερημοκλήσια ταπεινά, απολησμονημένα.

Μα αιμορραγία ατέλειωτη τα σπλάχνα σου θερρίζει σ' απονευρώνει, σου στρεφει τα ζωηρά τα νιάτα γιατί η φύση φειδωλή εστάθηκε, για σένα' δε σου 'δωκε απέραντες εκτάσεις, πλουτοφόρες μ' απλοχεριά όμως σκόρπισε τα άφθαρτά της κάλλη. Δεν είναι εγωιστικό η υπερβολή μεγάλη αν κάποιος ισχυρίζεται, χωριά απαιγμένο πως τέτοιο αρχοντοπλάτανο άλλο χωριό δεν έχει που αγκαλιάζει πατρικά την όμορφη πλατεία και τη δροσιά του αγόγγυστα παντοτινά χαρίζει.

Μιά εκκλησιά πολύτρολη, πετροπελεκημένη αγκάστια είναι του χωριού, λαμπρότατο μνημείο οι πρόγονοι θεμελίωσαν με χίλιες δυο θυσίες από τον πέτρα Μαχαλά και το βαθύ το ρέμα γυναικές, άντρες και παιδιά με κέφι κουβαλώντας πέτρες βαριές κι ασήκωτες, τεράστια αγκωνάρια, αφού πρώτος το παρόδηγιο ο γερο-ποιημένος ο παππα-Γιώργης έδωσε τα χρόνια του αφηφώντας με το ισχνό του πρόσωπο και ποταμούς τα γένια φάνταζε βιβλική μορφή, ασκητική, αγία.

Στη Σκάλα τη βαθύσκοιτη με τις μοσχολιές της της ακακίας τους ανθούς, τις αηδοονωμένες της μεσ' στα καταμεσήμερα τα φλογερά τ' Αυγούστου κορίτσια με χυτά μαλλιά και εύθυμα αγόρια απολαμβάνουν λαίμαργα τη δροσερή την αύρα που το Μαρκόπουλο απαλά το ζηλευμένο δάσος μωρώνει με την ευωδιά του ρετινιού του πεύκου και στην καρδιά του κελαιδεβί βρυσούλα παγωμένη μεσ' στον ελάτινο χορό, στων πλατανιών τον ίσκιο.

Στα πόδια του αγέρωχου κι αγέραστου βουνού σου Πυργώθηκε από παλιά μεγάλο μοναστήρι φιλόξενο, ερμητικό, σφιχτοπεριλεγμένο με καρυδιές ψηλόκορμες με έλατα και κέδρους με το κρυτάλλινο νερό απ' την κρυοπηγή του που ατόφιο είναι μάλαμα κι αγνό μαργαρίταρι. 'Όταν τ' αργυροκούδουν στο Μάγγανο αντηχούνε κι απλώνονται τα πρόβατα, ολόσπρα Περιστέρια φαντάζε σαν ονειρικό τοπίο Παραδείσου.

Παρ' όλες σου τις καλλονές, το υγιεινό σου κλίμα λίγοι οι επισκέπτες σου κι οι θαυμαστές σου είναι γιατί δεν διαφιμίστηκες εσύ, όπως άλλα μέρη που δεν μπορούν να παραβούν με τα δικά σου κάλλη. Κατασκηνώσεις παιδικές, περλίπτερα, ξενώνες έπρεπε να φιλοξενεί το ελατόδασο σου και νά 'χεις αξιοποιηθεί καθώς και σου αρμόζει. 'Ισως ευθύνονται πολλοί, χωριά αγνοημένο κι ενώ μπορούσαν πολλά για σε νά 'χουνε γίνει παρμένειες ασήμαντο, άγνωστο, ξεχασμένο.

Πέρασες μέρες δύσκολες, σκληρές δοκιμασίες όταν πολλά απ' τα σπλάχνα σου με σπαράγμο σ' αφήσαν μόνο στην εγκατάλειψη και την απελπισία σου ζητώντας μεροκάματο για να επιβιώσουν' κι ενώ σου μάτωνε η καρδιά στον αποχωρισμό τους τα όπλιζες με δύναμη, με θάρρος και μ' ελπίδα. Φύγαν οι άσχημοι καιροί και οι Πικρές οι ώρες κι όπως τ' αποδημητικά πουλιά γυρίζουν απ' τα ξένα στη στοργική σου αγκαλιά τη θαλπωρή να νιώσουν' εκεί που πρωτοβύζαζαν το μητρικό το γάλα εκεί που πρωτονιώσανε το χάιδεμα του ήλιου εκεί που πρωτοτρέξανε στ' ατέλειωτα παιγνίδια εκεί που πρωτομάθανε σωστό άνθρωποι να γίνουν εκεί που γαλουχήθηκαν ποτέ μη σε ξεχάσουν.

Μα κι όσοι δε σ' αφήσανε κι ακλόνητοι ριζώσαν στα χωμάτα του τα φτωχά τα ιδρωτοποιημένα με σθένος υπομένοντες αντίξοες συνθήκες αυτοί 'ναι που σταθήκανε αληθινόι φρουροί σου αυτοί 'ναι που σε νιώθουνε και το σφυγμό σου πίνουν και χαίρονται τις ομορφιές που οι εποχές του χρόνου στο διάβα τους χαράζουνε αδρά στο μέτωπό σου' τα κίτρινα φθινόπωρα με τα ωχρά τα φύλλα χιμώμενες αδυσώπητοι με κρούσταλλα και χιόνια χαράματα Απριλιώτικα μ' αρώματα βουνίσια χρυσοκαλόκαιρα τερπνά, δροσάτα, ευωδιασμένα.

Υπάρχουν κι άλλα σου παιδιά, χωριό μας πονεμένο που αν τα κρατούς αιχμάλωτα τόποι αλαργινί

Προσμένουν με τρανό καημό, λαχτάρα κι αγωνία Πότε θα φέξει η γλυκιά του γυρισμού αυγούλα κι όπως ο γιος του γέροντα Λαέρτη της Ιθάκης Ποθούν από μακριά να δουν στο πατρικό τους σπίτι να υψώνεται μεσοούρα καπνός από το τζάκι και μια γριούλα πρόσχαρη, γυρτή από τα χρόνια με το σκαμμένο πρόσωπο, τρεμάμενα τα χέρια να τ' αγκαλιάσει με λυγμούς και την ψυχή ν' αφήσει.

Νίκος Β. Καρατζένης

Για EPT - EPT2

Στην Πράμαντα, το μεγαλύτερο χωριό των Τζουμέρκων και το τρίτο σε πληθυσμό στο Νομό Ιωαννίνων, εδώ και αρκετό καιρό οι οθόνες των τηλεοράσεων δεν εκπέμπουν ούτε εικόνα ούτε ήχο. Αιτία είναι ότι ο αναμεταδότης της EPT έπαθε βλάβη και χρειάζεται επισκευή, γι' αυτό δε μεταφέρθηκε στην Αθήνα.

Ο αναμεταδότης δε της EPT 2 καταστράφηκε ολοσχερώς. Υπόψη ότι ο αναμεταδότης της EPT 2 ήταν ιδιωτικός.

Για μεν την EPT θα πρέπει και εν όψει των εορτών του Πάσχα, να επισκευαστεί το συντομότερο δυνατόν ο αναμεταδότης και να τοποθετηθεί γρήγορα στη θέση του.

Για δε την EPT 2 η Κοινότητα του χωριού έκανε έρανο και συ-

κέντρωσε το απαραίτητο ποσό για την αγορά ιδιωτικού αναμεταδότη της τάξεως των 70.000 - 80.000 δρχ. Για το σκοπό αυτό εκλήθη τεχνικός από την 'Αρτα για την τοποθέτηση και λειτουργία του αναμεταδότη.

Και αυτό όμως είναι μια πρόχειρη και αναγκαστική λύση. Θα πρέπει το Δ.Σ. της EPT 2 να προγραμματίσει την εγκατάσταση αναμεταδότης μεγάλης ισχύος που να εξυπηρετεί και τα άλλα χωριά γύρω από την Πράμαντα.

'Όλοι γνωρίζουμε ότι για τα ορεινά χωριά της περιοχής μας και γενικά της Ελλάδας, η βασική πηγή πληροφόρησης και διασκέδασης είναι η τηλεόραση.

Γι' αυτό θα πρέπει σύντομα να δοθεί λύση στο πρόβλημα και για τα δύο κανάλια.

Ο χορός στα Γιάννενα

Η Αδελφότητα Πραμαντιών Ιωαννίνων πραγματοποιεί με μεγάλη επιτυχία τον ετήσιο χορό της στο γνωστό τουριστικό κέντρο της πόλης «Λιθαρίτσα».

Από πολύ νωρίς δημιουργήθηκε το αδιαχώριστο στην αίθουσα, αλλά η σωστή τοποθέτηση των τραπέζιών και η δημιουργία άνετης πίστας, είχαν σ'εν αποτέλεσμα την άνετη διακίνηση των παρευρισκομένων.

Η ορχήστρα του κέντρου άρχισε το πρόγραμμα της με απαλά τραγούδια και αμέσως μετά το πρόγραμμα συνεχίστηκε με δημοτικά τραγούδια εναλλασσόμενα με λαϊκά. Στη πίστα δε υπήρχε

μόνιμα το αδιαχώριστο με αποτέλεσμα ο κόσμος να χορεύει παντού. Κατά γενική δε ομολογία το κέφι έφτασε σε πολύ μεγάλα επίπεδα. Υπήρχαν επί μονίμου βάσεως και οι τρεις ηλικίες στη πίστα.

Επίσης επιτυχία σημείωσε και η λαχειοφόρος αγορά της Αδελφότητας με αποτέλεσμα να πετύχει το οικονομικό πλάνο του Δ.Σ.

Η επιτυχία του χορού δείχνει ότι το Δ.Σ. της αδελφότητας δούλεψε πολύ και η οργάνωση αυτού φάνηκε και μέσα στην αίθουσα. 'Ήταν μια βραδιά που θα θυμούνται για καιρό οι Πραμαντιώτες των Ιωαννίνων.

Η έκδοση στηρίζεται στην έμπρακτη αγάπη των χωριανών και φίλων του χωριού. Για να συνεχιστεί πρέπει να δείξουμε όλοι ένεργό ενδιαφέρον. Μία φιλική ένισχυση θα αποτελέσει μεγάλο ήθικό και υλικό στήριγμα για ακόμα μεγαλύτερες κατακτήσεις.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αντώνης Βασιλής	Μύκονος	1000
Γιώτης Χρήστος	Γιάννενα	1000
Καραδήμας Κων/νος	Πράμαντα	500
Κοντοδήμας Τέλης	Πράμαντα	500
Τόδουλος Νικόλαος	Πράμαντα	500
Τραχανάς Ανδρέας	Πράμαντα	500
Ρίζος Βασίλης	Γιάννενα	500
Γκεσούλης Κ. Δημήτριος	Πράμαντα	1000
Τραγούδρας Πρ. Ηλ.	Πράμαντα	500
Μεράντζας Χάρης	Αθήνα	500
Καρατζένης Νίκος	Λούρος	1000
Λάμπρου Βάσω Συλλιγαρόδωκ	Αθήνα	500
Χρήστος Κώστας	Αθήνα	1000
Ντεκουμέδες Ξενοφώντας	Αθήνα	300
Καπνός Ευθύμιος	Αθήνα	500
Αντώνης Δημήτριος	Αθήνα	500
Αντώνης Κων/νος	Αθήνα	500
Λιονός Ευθύμιος	Αθήνα	500
Μολώνης Λάμπρος	Αθήνα	500
Καρατζένης Βασίλης	Αγρίνιο	300
Σαπλάούρας Θεόδωρος	Τέροβο	1000
Σαπλάούρας Παντελής	Πάλαρος	500
Ρίζος Δημήτριος	Πάτρα	500
Λήσας Γεώργιος	Πάτρα	1000
Γκεσούλης Βασίλειος	Γιάννενα	500
	Γιάννενα	500

ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Μηνιαία έκδοση της Αδελφότητας
Πραμαντιών Αθηνών

Υπεύθυνος έκδοσης σύμφωνα με το νόμο
Γ. Λάμπρης
Μουρούτι 8 - Γαλάτσι - 111 48

Επιταγές - Εμβόσματα
Β. Ρίζο
Βρόντος 10 - Κωφέλη

Ετήσια Συνδρομή
Φυσικά Πρόσωπα Δρχ. 300
Νομικά Πρόσωπα Δρχ. 500

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Πέτρος Καραούτης
Εμμ. Μπενάκη 53

Φωτοσυναρχαιοεσία
Αένα Καλαϊτζή
Β. Βουλγαροκτόνου 26-28

**Τα ευνοήγραφα άρθρα
δεσμεύουν μόνο τους
συντάκτες τους και όχι
την εφημερίδα και την
Αδελφότητα.**

**Χειρόγραφα είτε δημο-
σιεύονται είτε όχι δεν
επιστρέφονται.**

Γράμματα που πήραμε

Προς
το Διοικητικό Συμβούλιο της
αδελφότητας Πραμαντιών της
Αθήνας

Εκφράζω τα πιο θερμά μου συλλληπτήρια, προς τον πρόεδρο της αδελφότητας Πραμαντιών της Αθηνάς, για τον θάνατο της αγαπημένης συζύγου του Δωράς κι εύχομαι στον ίδιο ταχεία ανάρρωση.

Μετά τιμής
Νικηφόρος Παπαθεοδώρου

Λούρος 1-2-84

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί μου συγχωριανοί μέλη της Συντακτικής Επιτροπής της Εφημερίδας μας με το σημείωμά μου αυτό θέλω να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου σ' όλο τους όσους συνέβαλαν στην επο-νέκδοση της Εφημερίδας (γιατί γνωρίζω τί δουλειά απαιτείται) και τη χαρά μου επίσης γιατί είδα να φιλοξενούνται άρθρα που εμψυχώνουν με τα κοινωνικά προβλήματα, που χαρακτηρίζουν την εποχή μας.

Νομίζω πως πέρα από την με κόνθε τρόπο προβολή του χωριού μας, και την προώθηση των προβλημάτων του, πρέπει να λαβαίνουμε υπόψη μας τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και ν' αγωνιζόμαστε συνεχώς για την καλύτερη της.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Νίκος Καρατζένης

Υ.Γ. Σας στέλνω ένα ποίημά μου για το χωριό μας

ΤΑ ΠΡΑΜΑΝΤΑ ΣΤΟ 1821

Συνέχεια από την σελίδα 1

Τον οπλαρχηγό Ιωάννη Ράγκο ακολουθούν οι δυο αδερφοί Γιώργος και Αθανάσιος Πολύζος¹¹.

του με τη σειρά τους συγκρο-

που με επαναστατική ομάδα από 30 Πραμαντιώτες. Επερχόμενος τώρα ο Ισμαήλ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

Οι Τούρκοι του Ισλαμ Πασάς μ' αντικειμενικό σκοπό να εξοντώσει τους φύλλοντες Συρρακιώτες και Καλαρρυτιώτες παραδίδει τα Πράμαντα στη φωτιά. Αλλά οι Πραμαντιώτες δεν πτοούνται. 'Όλοι, αγωνιστές και μη, ακόμα και γυναικόπαιδα δίνουν στο Μεσοχώρι (πλατεία) μεταξύ 25ης και 27ης Ιουλίου¹² την ιστορική μάχη των Πραμαντιών¹³.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός της Αδελφότητας στο λαϊκό κέντρο «Σαμπάνης». Η μεγάλη προσέλευση των χωριανών και φίλων του χωριού μας, η άνεση του κέντρου, η πολύ καλή ορχήστρα, τα πλούσια δώρα της λαχειοφόρου αγοράς και γενικά η σωστή οργάνωση, συνετέλεσαν στο να περάσουμε μία γνήσια Πραμαντιώτικη βραδιά.

Ο χορός ξεκίνησε με σύντομο χαιρετισμό του προέδρου της Α-

Στη συνέχεια το δημοτικό χορό άνοιξαν οι «προεστοί» χωριανόι μας, παραδίδοντας κατόπιν τη σκυτάλη και στους νεώτε-
ρους.

Το κέφι έφτασε στο ζενίθ με αποτέλεσμα το αδιαχώριστο των χωριανών μας ήταν η ανταπόκριση αυτών στην αγορά των λαχείων σε συνδιασμό και με τα πολλά και ακριβά δώρα που υπήρχαν.

Σε λίγο διάστημα πουλήθηκαν και τα 2.500 λαχεία με αποτέλε-

Κονταξής.
Ο Βουλευτής Ιωαννίνων Θεμιστοκλής Λαυλάς.
Ο Νομάρχης Χρήστος Μαρτίνης
Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος της Χερουβίμ
Ο Πρόεδρος της Πανεπιστημιακής Λεωνίδας Διαμάντης
Επίσης λόγω υποχρεώσεων δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν στο χορό μας και απέστειλαν τηλεγραφήματα με ευχές.
Ο Πρόεδρος της Ν.Δ. Ευάγγελος Αβέρωφ

Πραμαντιώτες σε δημοτικούς χορούς

δελφότητας και αμέσως άρχισε το λαϊκό πρόγραμμα με ρεμπέτικα και γνήσια λαϊκά τραγούδια. Αμέσως μετά το μπαλέτο του Συλλόγου «για τη διάδοση των Ελληνικών χορών» ντυμένο με παραδοσιακές στολές, χόρεψέ Ηπειρώτικους και άλλους αντιπροσωπευτικούς χορούς της πατρίδας μας ξεσηκώνοντας θύελλα ενθουσιασμού στους παρευρισκόμενους.

σμα και την οικονομική επιτυχία της εκδήλωσης.

Τη Πραμαντιώτικη βραδιά τίμησαν με τη παρουσία τους οι εξής:

Ο αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών Κάρλος Παπούλιας.
Ο αναπληρωτής Υπουργός Γεωργίας Γιώργος Μωραΐτης
Ο Υφυπουργός Οικονομικών Δημήτρης Τσοβόλας.
Ο Βουλευτής Άρτας Θανάσης

Ο Βουλευτής Άρτας Ελευθέριος Παπαδημητρίου.

Επίσης παραυρέθηκαν ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Ιωαννίνων Δημήτρης Λάμπης καθώς και ο Σύμβουλος Κωνσταντίνος Λάμπης.

Τέλος τη Πραμαντιώτικη βραδιά μας τίμησε με τη μεγάλη παρουσία του και ο μέγας ευεργέτης της Αδελφότητας και του χωριού μας Άγης Χρήστος. Για την ενύσχυση δε της Αδελφότητας προσέφερε και το ποσό των 30.000 δρχ.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί όλους αυτούς που συνέτελεσαν με τη παρουσία τους και τη προσφορά τους στην επιτυχία της εκδήλωσης.

**ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ
ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΜΕΛΗ ΤΟΥ**

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ (Μεταξύ σοβαρού κι αστείου)

Η στήλη αυτή σκοπό έχει να παρουσιάσει κομμάτια απ' την ιστορία του τόπου μας, γραμμένα σε εύθυμο τόνο, γιατί πιστεύω πως έτσι διαβάζονται πιο ευχάριστα κι ακόμα γιατί μπορεί κομμάτια αυτά, μεταξύ σοβαρού κι αστείου, να ειπωθούν πολλές αλήθειες, που δύσκολα λέγονται μ' άλλον τρόπο.

Αρχίζουμε, λοιπόν...

ΜΕΡΟΣ Ι: ΑΘΑΜΑΣ

Ήτανε, λένε, στην αρχαία εποχή ένας τόπος, που τον λέγανε «Δελφοί». Πάνω στον τόπο αυτό ήτανε στήμενος ένας ναός του Θεού Απόλλωνα, μέσα στον ναό ήτανε στήμενος ένας τρίποδας και πάνω στον τρίποδα σκαρφωμένη μια μυστήρια γριά, που μάσανε φύλλα δάφνης, έστρωνε κεφάλια και μουρμούριζε κάτι κορακίστικα να μην καταλαβαίνεις λέξη.

Πυθία την λέγανε και τα κορακίστικα που αμόλαγε χρησμούς. (Ήταν, σαν να λέμε, κάτι σαν σημερινή καφετζού).

Δίπλα στην Πυθία ήτανε τώρα κάτι τύποι, διαδούλου κάλτσα, παγαπόντηδες και παμπόνηροι, να σε φυλάει ο Θεός, που «εξηγούσανε» τα κορακίστικα όπως αυτοί θέλανε, με τρόπο όμως που πάντα νάναι μέσα. Αυτούς τους λέγανε Ιερείς (δηλαδή παπάδες)...

Κάτω στον Ορχομένο, ήτανε πάλι ένας βασιλιάς, Αθάμας το όνομα. Βασιλιάς, το λοιπόν, κονομημένος, όπως όλοι οι βασιλιάδες, καλοπέρανε. Είχε και τη γυναίκα του, Ινώ το όνομα, κόρη του Κάδμου του βασιλιά της Θήβας και αδελφή της Σεμέλης της πεταχτούλας.

Μια μέρα, το λοιπόν, που καθότανε στον ήλιο και λιαζότανε ο Αθάμας, νάσου μπροστά του ο Θεός Ερμής κρατώντας στην αγκα-

λιά του ένα μωρό φαρκωμένο.

—Ο κύριος Αθάμας.

—Ο ίδιος.

—Έχω εντολή να σας παραδώσω εσώτο το μωρό να το αναθρέψετε.

—Και γιατί ενώ; περικόλω;

—Διότι είναι το μωρό του πατέρα σου, της Σεμέλης με τον Δία, τον πατέρα των Θεών.

—Εί! δώστε τότε στη γυναίκα μου.

Το πήρε, λοιπόν, η Ινώ το αγνηψάκι της, (ο Θεός Διόνυσος ήταν) το περιποίηθηκε, αλλά η Ήρα που δεν χώνερε τον καρπό της «μαρτίας» του άντρα της, βάλθηκε να τιμωρήσει οιόκληρη την οικογένεια.

Περνάει, έτσι, έντεκα καντάρια τρέλλα στον Αθάμα, κι αυτός, πάνω στην τρέλλα του, πέρασε τον γιού του για ελάφι και τον σκότωσε κι έγινε κακό μεγάλο.

Μαζεύτηκαν οι συγγενείς κι οι φίλοι, όσοι επέζησαν από την οργή της Ήρας, του λένε του Αθάμα.

—Μεγαλειότατε, την ψωνίσατε για τα καλά. Και μιας και δεν υπάρχουνε τρελλοκομεία να σε κλείσουμε μέσα προτού μια ξεκληρίσεις όλους, δεν πας στο Μαντείο να ρωτήσεις με ποιό τρόπο μπορείς να γιαιτρευτείς;

Ξεκινάει ο Αθάμας μια κι δυο πάει στο Μαντείο, βρίσκει τους ιερείς, παίζουνε μπαμπούτι.

—Ρε παιδιά, τους λέει, το και το. Δεν μου ρίχνετε ένα χρησμό να δούμε τι θα απογίνει.

—Μπράβο!!! Μια στιγμή να ρωτήσουμε την Πυθία.

Μάσησε, το λοιπόν, τα φύλλα της η Πυθία, μουρμούρισε τα δικά της, βγήκαν όξω οι παπάδες και ρωτάει ο Αθάμας.

—Τι σας είπε, ρε παιδιά;

—Να αρχίσεις τον ποδαρόδρομο, κι όπου βρεις μέρος που τα άγρια θηρία δεν θα σε πειράξουν, αλλά θα σου φερθούν φιλικά να κάτσεις και να φτιάξεις βασιλείο. 'Ετσι μόνο θα γιαιτρευτείς. (Πονηροί οι παπάδες, σου λένε, τέτοιο πράγμα αποκλείεται να συμβεί και ή θα τον φάνε τα θηρία ή θα ξεθεωθεί στον ποδαρόδρομο και θα τον ξεφορτωθούνε).

—Σοβαρώς; ρωτάει ο Αθάμας.

—Σοβαροτάτως! Τι δουλειά κάνουμε.

—Έφυγα!!!

Φεύγα, αλλά πέσε πρώτα το ψιλό γιατί έχει κι έξοδα το μαγαζί. (Κάπως έτσι γίνονται και σήμερα τα πράγματα. Κάνε τάμα για να δεις το θάμα).

Ξεκίνησε, το λοιπόν, ο Αθάμας, πέρανε κάμπους, βουνά, δάση, λαγκάδια, έφτανε σε κάποιο μέρος, τον στρώνανε στο κυνήγι τα θηρία και δότσου πάλι απ' την αρχή. Πέρασε πόλεις και χωριά και του λέγαν οι άνθρωποι:

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΗ

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Πραμαντών «Η Στρογγούλα» σε συνεργασία με τις μαθητικές κοινότητες του Λυκείου του χωριού μας προγραμματίσε και διοργανώνει μεγάλη πολιτιστική εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί στα μέσα της επόμενης, του Πάσχα, εβδομάδας. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει: χορευτικό, λαχειοφόρο αγορά, θεατρικές παραστάσεις, γλέντι και άλλες εκδηλώσεις.

Το καταστατικό μας

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας υλοποιώντας την απόφαση της τελευταίας Γενικής Συνέλευσης για τροποποίηση του καταστατικού και προσαρμογή αυτού στα σημερινά πρότυπα και ισχύοντες νόμους και διατάξεις, αποφάσισε και ανέθεσε σε δικηγόρο την επεξεργασία νέου καταστατικού. Με την ολοκλήρωση του θα μελετηθεί και θα κατατεθεί στο Πρωτοδικείο για τελική έγκριση.

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ
Μόνο έτσι θα δημιουργήσουμε έναν ύπολογοισμό
για νισμό προβολής και διεκδικήσεως των
και ανάγκων της Πράμαντας.**

—Γιατί δεν κάθεται μαζί μας;
—Θηρία έχει; ρώταγε ο Αθάμας.

—Κάργα!

—Τρώνε;

—Πελεκάνε!!!

—Φεύγω!!!

Τράβηξε για πολύ έτσι το βιολύ, απογοητεύτηκε ο Αθάμας, είχαν πρηστεί και τα πόδια του στην πορεία, έβλεπε και κάτι όμορφα, να τον ξεκοκαλίζουν τα θηρία και πεταγότανε αλαφιασμένος.

—Ρε τα λυσασμένα!!!

Ώπου, μια μέρα, κατάκοπος ιδρωμένος, αλμυρός έφθασε σε ένα ύψωμα και σταμάτησε να πάρει ανάσα. Κύτταξε ένα γύρο, άγριο μέρος αλλά όμορφο, βουνά με δάση τριγύρω, πράσινο, λουλούδια, τα πουλιά λαλάγανε, πολύ του άρεσε.

—Τι καλά να μην υπήρχαν θηρία σκέφτηκε.

Πάνου εκεί κάνει έτσι και βλέπει μπροστά του ένα κοπάδι λύκους. Του κοπήκαν τα γόνατα και κόκαλο από την πεζοπορία και είπαν τι να φάμε από δαυτούς δεν τον πειράζανε. Του Αθάμα που φάνηκε ότι του χαμογέλασε κίχλας και είπε:

—Εδώ είμαστε!!!

Έτσι, λοιπόν, εγκαταστάθηκαν σε κείνα τα βουνά, γλύνωσαν απ' την τρέλλα του, έφτιαξε βασιλείο κι ήτανε, λένε, πολύ καλός και δικαίος βασιλιάς.

Έδωσε, μάλιστα, και το όνομά του στην όμορφη οροσειρά. «Αθαμανικά όρη».

Κι έτσι έχουμε και μες σήμερα να λέμε πως καταγόμαστε απ' αυτά, γιατί όχι, να καμαρώνουμε κίχλας που η ιστορία μας κρατάει από τόσο πολύ παλιά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΝΤΕΛΕΣ

Ανταποκριτές

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ορίζει επίσης σαν ανταποκριτές εφημερίδας στην Πράμαντα τον Χρήστο Σαπλαούρα και τον Δημήτρη Γιαννηρίζο.

Επαναλαμβάνουμε ότι αυ-

δεν εμποδίζει κανένα χωριανό μας να τροφοδοτεί με νέα και έ-

λο υλικό την εφημερίδα μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ

ΡΙΟ

Σε ΟΛΟΥΣ αυτούς που με-

συμπαράσταθηκαν προσωπικά

τηλεγραφικά και τηλεφωνικά,

στο νοσοκομείο Αγρινίου, ό-

και στο νοσοκομείο Ιωαννίνων

και κατόπιν στην Αθήνα, μετά

το τραγικό ατύχημα που μου συνέ-

βη με αποτέλεσμα τον άδικο θά-

νατό της γυναίκας μου και τη

βαρύ τραυματισμό μου, αισθάνο-

μαι την υποχρέωση να τους ε-

χαριστώ θερμά και μέσα από

τις στήλες της αγαπημένης ε-

φημερίδας.

Γιώργος Λάμπης